

NIVEL B2

1. Descrición do nivel

O alumnado que supere o **nivel intermedio B2** poderá comunicarse sen esforzo con certo grao de fluidez e naturalidade en situacións habituais e específicas –sen erros importantes e cunha pronuncia clara–; posuirá conciencia lingüística suficiente para corrixirse e resolver ambigüidades; terá en conta a situación comunicativa para adaptarse ao rexistro; comprenderá textos orais e escritos de certa complexidade e distinguirá sen dificultade as ideas principais en textos de carácter concreto e abstracto. Será quen de producir textos claros e detallados sobre temas xerais diversos, poderá defender puntos de vista sobre cuestións xerais, indicando os puntos a favor e en contra e buscando argumentos para as distintas opcións.

O alumnado que acade este nivel disporá dun coñecemento da lingua suficiente para matizar e argumentar, gozará dun amplo repertorio de estruturas morfosintácticas variadas e algunhas complexas e disporá dunha riqueza léxica suficiente para expresarse, incluídas expresións idiomáticas de uso común.

2. Obxectivos xerais

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel, o alumnado será capaz de:

Comprender o sentido xeral e as ideas principais dun discurso extenso ben organizado e relativamente complexo, sobre temas coñecidos ou técnicos da súa especialidade, de carácter concreto ou abstracto, en lingua estándar e transmitido a velocidade normal mediante calquera canle.

Producir e coproducir descricións de temas concretos e abstractos en diferentes rexistros da lingua estándar, e participar en conversas e debates que traten temas cotiáns e nos que se requira certa fluidez e espontaneidade, confirmando a súa comprensión, defendendo os seus puntos de vista e facilitando a participación, cunha pronuncia e unha entoación claras, aínda que sexa evidente o acento estranxeiro, cometa erros e se poida corrixir.

Comprender o sentido xeral, as ideas principais e os detalles máis relevantes de textos extensos e de certa complexidade, tanto abstractos como concretos, sobre temas xerais diversos do ámbito persoal e profesional, redactados en lingua estándar e que conteñan expresións idiomáticas de uso común, un amplo vocabulario e unha ampla gama de estruturas sintácticas, identificando con rapidez o contido e a importancia da información, aínda que teña dificultades en períodos complexos ou nas partes máis difíciles, que poderá reler.

Producir e coproducir textos de certa extensión, ben organizados e con certo detalle, aínda que de complexidade limitada, sobre unha ampla serie de temas concretos e abstractos da vida cotiá ou relacionados coa súa especialidade, mesmo sintetizando información e argumentos procedentes de varias fontes. Utilizar unha ampla gama de recursos lingüísticos adecuándoos á situación comunicativa (rexistro, estilo), de maneira que os textos mostren unidade e coherencia interna, aínda que sexan esquemáticos e simples.

Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, oralmente ou por escrito, en situacións tanto habituais como máis específicas ou de certa complexidade nos ámbitos persoal, público, académico e profesional.

3. Obxectivos específicos

Actividades de comprensión de textos orais

O alumnado será quen de:

Comprender conversas que presenten argumentación, aínda que con algunhas limitacións para captar a ironía e o humor.

Comprender exposicións relativamente complexas sobre temas coñecidos, producidas a velocidade normal, en lingua estándar, cunha pronuncia clara e con marcadores explícitos.

Comprender información en mensaxes e avisos detallados feitos en lugares públicos na variedade estándar da lingua.

Comprender películas e series cunha trama sinxela e predicible, articuladas con claridade, a velocidade normal e en lingua estándar.

Comprender programas de actualidade, sobre temas de interese xeral e de temática coñecida, transmitidos nos medios de comunicación.

Comprender as liñas argumentais e as ideas principais dunha actividade lingüísticamente complexa, producida no ámbito académico ou na área profesional da súa especialidade.

Actividades de produción e coprodución de textos orais

O alumnado será quen de:

Interactuar espontaneamente en conversas sobre temas de interese persoal ou relacionados coa súa especialidade.

Resolver problemas relativos ao aloxamento, comida ou actividades comerciais, pedir información, expresar agrado ou desagrado co servizo e explicar brevemente un problema.

Explicar os síntomas relacionados cunha doenza e pedir información sobre os servizos de saúde e tratamento.

Dar opinión e argumentar, aínda que con algunhas limitacións e dificultades, en conversas e debates sobre temas coñecidos.

Pedir información complementaria ou aclaracións, por exemplo, no ámbito profesional ou académico, nunha visita guiada ...

Expresar puntos de vista con claridade e de forma sinxela en discursos formais e reunións de traballo.

Facer preguntas nun relatorio, aula ou seminario sobre un tema coñecido ou previsible, aínda que a complexidade dos textos poida supoñer algunha dificultade.

Realizar unha presentación simple e curta sobre un tema coñecido, expoñendo experiencias, feitos etc.

Actividades de comprensión de textos escritos

O alumnado será quen de:

Comprender con suficiente detalle correspondencia formal e informal, na que se utilice algún modismo ou expresión coloquial de uso frecuente.

Comprender diferentes tipos de textos, de temática xeral e de áreas específicas do seu interese, publicados nos medios de comunicación.

Comprender formularios administrativos habituais do ámbito persoal e profesional.

Comprender artigos e informes breves sobre temas actuais onde se adopten diferentes puntos de vista.

Comprender instrucións, informacións técnicas e de funcionamento de produtos de uso común relacionados coa súa profesión ou do seu interese.

Comprender textos relacionados con materiais de cursos de formación académica, tanto abstractos como concretos, de temas do seu ámbito de coñecemento.

Seguir a liña argumental de textos literarios contemporáneos de estrutura sinxela con amplo vocabulario (con axuda do dicionario).

Actividades de produción e coprodución de textos escritos

O alumnado será quen de:

Escribir textos relatando feitos sinxelos, coherentes e con cohesión, de experiencias da vida cotiá.

Redactar informes breves transmitindo información e desenvolvendo argumentos, a favor e en contra, sobre asuntos de actualidade ou de temas da súa especialidade, aínda que requiran ser revisados.

Resumir ou reformular escritos breves dos medios de comunicación ou doutras fontes (p. ex. noticias e fragmentos de entrevistas ou documentais que conteñen opinións, argumentos e análises) así como a trama e a secuencia dos acontecementos de películas ou de obras de teatro.

Tomar notas nun relatorio claramente estruturado, nunha aula ou seminario sobre cuestións de actualidade coñecidas ou sobre temas da súa especialidade.

Describir de xeito preciso e bastante detallado unha persoa, obxecto, servizo ou situación.

Facer comentarios sobre películas, libros, obras de teatro, manifestacións artísticas etc.

Producir textos de carácter académico, aínda que cun grao de elaboración limitada.

Actividades de mediación

O **alumnado** será quen de:

Sintetizar e transmitir oralmente a terceiras persoas o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes, as opinións e actitudes, recompilados de diversos textos orais ou escritos procedentes de distintas fontes, sempre que os ditos textos estean ben organizados e producidos nalgunha variedade estándar da lingua, aínda que poida ter dificultade coas expresións idiomáticas.

Sintetizar e transmitir por escrito a terceiras persoas o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes, as opinións e actitudes recompilados de diversos textos orais ou escritos procedentes de distintas fontes sempre que os ditos textos estean ben organizados, producidos nalgunha variedade estándar da lingua e que se poidan volver escoitar ou reler as seccións difíciles.

4. Competencias e contidos

Os contidos presentados en cada nivel teñen un mero carácter orientador, constitúen un inventario baseado nun principio progresivo da educación, de ir incorporando coñecementos novos sobre unha base de coñecementos anteriores que se manteñen vivos e activos.

4.1. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos

Fan referencia ao coñecemento e aplicación dos recursos que lle permitan ao alumnado comportarse e comunicarse con efectividade en diferentes situacións, tendo en conta os aspectos socioculturais e sociolingüísticos. Estes contidos deben enmarcarse nunha perspectiva intercultural e deberán estar integrados nas diferentes áreas temáticas

Teranse en conta os marcadores lingüísticos das relacións sociais, normas de cortesía, rexistros nas seguintes áreas: a vida cotiá, os servizos públicos, as condicións de vida, as relacións persoais, as convencións sociais, os valores e crenzas.

4.2. Competencias e contidos estratéxicos

Fan referencia á capacidade do alumnado para aprender autonomamente, resolver as dificultades que lle poidan xurdir e ser consciente da súa propia aprendizaxe

responsabilizándose do proceso dun xeito activo. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás distintas actividades de lingua.

A. As estratexias de aprendizaxe danlle a posibilidade ao alumnado de regular a súa aprendizaxe, así como de transformar e xestionar a nova información da lingua obxecto de estudo. Así o alumnado poderá:

- **Explicar** o que sabe, como o aprendeu e dirixir a súa aprendizaxe para seguir aprendendo.
- **Planificar** a propia aprendizaxe establecendo os seu propios obxectivos a curto e a longo prazo.
- **Organizar** o material de aprendizaxe cos instrumentos de apoio necesarios (manuais, caderno de aprendizaxe ...).
- **Autoavaliar** o propio proceso detectando os erros e os logros nas tarefas.
- **Utilizar** todos os medios ao seu alcance (Internet, proxectos sobre diversos temas, axuda doutros/as falantes...).
- **Repetir**, recoñecer e usar modelos de lingua etc.
- **Relacionar** a información nova con coñecementos previos.
- **Deducir** e establecer relacións entre as linguas coñecidas.
- **Resumir** para comprender e producir textos orais ou escritos.

B. As estratexias de comunicación permiten mobilizar os propios recursos para poñer en funcionamento as actividades de lingua, así como establecer e manter a comunicación cos medios lingüísticos dispoñibles. Así, o alumnado poderá:

- **Activar e procurar** coñecementos previos sobre a lingua, a situación, os contidos, as persoas...; informarse se hai axudas visuais etc.
- **Identificar** o tipo de texto para adaptarse á súa comprensión.
- **Tomar** conciencia do que se quere aprender: do contido xeral, da información específica, da información polo miúdo.
- **Establecer** hipóteses e inferir outros tipos de informacións a partir de elementos paratextuais (entoación, velocidade ...) e extratextuais (imaxes, gráficos, fotografías ...).
- **Restablecer** e anticipar posicións en relación ao que segue no texto (palabra, frase, resposta...).
- **Reformular** hipóteses sobre o contido e o contexto a partir da comprensión de novos elementos do propio texto, utilizando o seu coñecemento e experiencias.
- **Asegurar** a comprensión, repetir o comprendido, preguntar sobre o dito, volver escoitar o texto tendo en conta determinados aspectos.
- **Solicitar** repeticións, pedir que se explique unha palabra clave, dicir que non se entendeu.
- **Recoñecer** as dificultades de comprensión, debido a posibles factores de distorsión, á velocidade coa que se expresa etc.

4.3. Competencias e contidos funcionais

Fan referencia aos expoñentes que o alumnado precisa para desenvolver as funcións comunicativas nos diferentes contextos. Os expoñentes das funcións que se relacionan deberán adaptarse ás características propias do idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

A. Usos asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento e a opinión:

Formular hipóteses sobre un determinado suceso presente ou pasado.

Comprender e expresarse con suficiencia en contextos académicos.

Redactar textos de ámbito académico.

Entender e aventurar un diagnóstico simple.

Desenvolverse con soltura nun comercio.

Expresar opinións sobre comportamentos, feitos e situacións.
Construír argumentos razoados.
Comparar e contrastar alternativas.
Reproducir mensaxes e opinións doutras persoas.
Sintetizar unha información.
Especular sobre causas e consecuencias.
Contrastar alternativas e sopesar vantaxes e desvantaxes.
Expresar hipóteses e posibilidades no pasado.
Recoñecer o grao de formalidade de diferentes textos.
Referir o contido dunha postal, dun correo electrónico, dunha información periodística ...

B. Usos compromisorios, relacionados coa expresión de ofrecemento, a intención, a vontade e a decisión:

Poñer condicións para unha acción futura.
Negociar un acordo.
Ofrecerse a facer algo, ofrecer axuda.
Expresar intención ou vontade.

C. Usos directivos, teñen como finalidade que o/a destinatario/a faga ou non faga algo:

Pedir opinións sobre algo ou alguén.
Facer correccións, aclaracións, rectificacións etc.
Lembrarlle algo a alguén ou advertir a outra persoa sobre algo.
Descubrir nun texto erros ou usos lingüísticos incorrectos.

D. Usos fátricos e solidarios, que se realizan para manter o contacto social:

Participar adecuadamente en diferentes tipos de situacións sociais.
Actuar segundo as conviccións propias da comunidade en que se integre (visitas, invitacións, aceptación, rexeitamento...)

E. Usos expresivos, cos que se expresan determinadas situacións:

Narrar unha lembranza empregando tempos do pasado.
Expresar dúbidas.
Presentar unha queixa ou reclamación.
Mostrar sorpresa e admiración.
Describir cambios de personalidade.
Discutir sobre a información recibida.

4.4. Competencias e contidos discursivos

A. Traballarse a seguinte tipoloxía de textos orais:

Anuncios publicitarios
Instrucións e indicacións
Conversas formais e informais
Debates e discusións formais
Entrevistas de traballo e académicas, consultas médicas...
Enquisas
Audiovisuais: películas, programas de lecer, telexornais, documentais, material gravado
Presentacións
Cancións
Representacións teatrais

B. Traballarse a seguinte tipoloxía de textos escritos:

Anuncios publicitarios e anuncios por palabras
Correspondencia persoal e formal: cartas comerciais, reclamacións, notas e mensaxes...
Textos xornalísticos: noticias, reportaxes, cartas ao director, entrevistas...
Informes, resumos e esquemas
Textos literarios: contos, relatos breves, poemas, teatro...
Novelas gráficas, bandas deseñadas e tiras cómicas.
Documentos oficiais: formularios, impresos, instancias...
Documentos comerciais: contratos, facturas, cartas comerciais...
Catálogos
Manuais de instrucións
Guións
Currículo
Dicionarios
Prospectos
Receitas de cociña
Adiviñas
Biografías

4.5. Competencias e contidos sintácticos

Fan referencia ás capacidades do alumnado á hora de seleccionar e usar estruturas de lingua en función da súa pertinencia para acadar a intención comunicativa en cada actividade de lingua. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

1. Flexión de xénero e número do **substantivo e do adxectivo**

A. O substantivo

-Clases de substantivos e comportamento morfosintáctico: colectivos de uso frecuente. Formación regular e irregular do xénero e do número.

-Xénero. Substantivos sen oposición de uso frecuente (*diadema, cute, asma, lume, análise, paisaxe, sinal...*). O xénero dos préstamos, compostos, siglas e outros substantivos frecuentes (*videocasete, champaña, SIDA*). Substantivos con oposición de uso frecuente: casos particulares: femininos en *-ina, -esa, -triz* (*consulesa, actriz*); oposición *-eu/-ía* (*xudeu, xudía*); distintos lexemas (*boi / vaca*). Contraste *-án/-á, -án/-ana, -ano/-ana, -on/-oa* e *-on/-ona* (*campioa*). O xénero expresado mediante determinantes e/ou modificadores (*o intérprete inglés / a intérprete inglesa*).

-Número. Substantivos sen oposición de uso frecuente (*cóxegas, olleiras*). Substantivos con oposición de uso frecuente. Casos particulares: compostos (*gardas civís, gardas de tráfico, coches cama*).

B. O adxectivo

-Xénero: variables: *-ao/-á* (*limiao / limiá*), *-eu/-ía* (*xudeu / xudía*). Contraste *-án/-á, -án/-ana, -ano/-ana, -on/-oa* e *-on/-ona*. Invariábeis (*ruín*). Número: invariábeis (*choromicas*).

-Graos do adxectivo. Comparativo: *tan / tanto... como / coma; máis / menos... ca / que / do que*; comparativos *maior, menor, peor, mellor, meirande*. Grao superlativo absoluto. Superlativo sintético: *máximo, mínimo*. Con afixos: *super-, -iño*. Variantes apocopadas: *san, gran*. Prefixos e sufixos de uso moi frecuente.

-Modificación mediante o adverbio, SPrep. SN e SAdx. (*bastante simpática; orgulloso do seu traballo; doado de facer, verde oliva, azul celeste*).

-Funcións sintácticas do sintagma: CC (*traballaba duro*), CPred. (*Chegaron cansas; Considerábana intelixente*).

2. Posición e gradación do adxectivo. A comparación

-Posición dos elementos do sintagma e fenómenos de concordancia. Anteposición e posposición do adxectivo. Adx. ↔ substantivos coordinados: co conxunto ou co máis próximo. Substantivo ↔ adxectivos coordinados.

3. Pronome tónico e átono. Presenza e ausencia. Función de suxeito e complemento

-Pronomes. Formas, funcións, posición, combinatoria, uso / omisión. Concordancia co referente.

-Combinatoria e colocación do pronome átono. Pronomes con preposición. O pleonasma de OI (*A min deumo María*). Funcións: suxeito de infinitivo: (*mandouno calar*). Casos usuais de posición proclítica e enclítica (en oracións desiderativas, dubitativas, subordinadas, con algúns indefinidos e adverbios; casos enfáticos...). Contraccións (*llo / llelo...*). Distribución das formas de dativo e acusativo (*te / che; lle / o*); distribución de *lle / lles*. Secuencias de pronomes átonos (*Queimouseche a saía...*). Pronomes reflexivos en construcións pronominais frecuentes (*enxaborse, acordarse de, rirse de...*). Usos de *se* (impersonalidade, pasiva, reflexivo). Formas de tratamento habituais. Formas tónicas (*tí, vostede*). Formas átonas en construcións de cortesía.

4. Determinantes. Artigo, demostrativo, posesivo, indefinido, cuantificadores

-**Artigo**: formas, elección (determinado / indeterminado). Presenza / ausencia do artigo. Con nomes propios de uso frecuente (*A Coruña*); con locucións adverbiais e preposicionais (*ás veces, á parte de*); con outros determinantes (*por todas as partes*); outros usos (*estudar o alemán*). Artigo con valor posesivo (*dóeme a cabeza, pon a chaqueta*).

- **Demostrativos**: formas. Contraccións coas preposicións e co indefinido *outro*. Usos e valores especiais (*daquela, nisto, con isto*).

-**Posesivos**. Posición. Valores especiais: afectivo (*o meu Manolo*); habitual (*Vai dar o seu paseo*). Outros: *de meu, os meus...*; construcións con adverbios (*diante miña*). A forma *cadanseu...*

-**Indefinidos**: *cadaquén, cada un, uns cantos, todo..* Estruturas partitivas: *un pouco / unha pouca de froita*. Anteposición ou posposición (*calquera cliente / un cliente calquera, máis ninguén / ninguén máis; cousa ningunha / ningunha cousa; nada máis / máis nada*). Numerais cardinais, ordinais, multiplicativos e partitivos. Formas e usos. Casos especiais con flexión de xénero e número. Interrogativos, exclamativos e relativos. Combinacións de varios determinantes (*todos estes rapaces*).

- **Os cuantificadores** cardinais, ordinais, multiplicativos e partitivos.

5. Posición e concordancia dos elementos da oración

6. Uso da impersonalidade. Oracións impersoais: *se* + 3ª persoa; 3ª persoa de plural. 2ª persoa de singular; indefinido *un* (*Gústanme os domingos porque podes durmir toda a mañá; Cando un quere produtos de calidade...*)

7. Usos do tempo de indicativo e subxuntivo en verbos regulares e irregulares máis frecuentes.

-**Conxugacións**: formación das formas flexionadas dos tempos de indicativo e do presente de subxuntivo dos verbos regulares, semirregulares e irregulares usuais. Verbos regulares (*andar, bater, elixir...*), semirregulares (*xogar, percorrer, mentir, suxerir, acudir, atraer...*) e irregulares (*dar, ver, vir, haber...*) usuais.

-Verbos **transitivos e intransitivos** usuais (*quentar / quecer; adormentar / adormecer*). Verbos **pronominais e non pronominais** usuais (*arrepentirse / casar, partir, caer...*). Verbos de **dobre uso**, pronominal e non pronominal (*esquecerse de / esquecer; rirse de / rir, lavarse / lavar as mans*).

-Modo **indicativo**. Expresión do presente, do pasado e do futuro. Insistencia nos usos que ofrezan maior dificultade para expresar as funcións previstas. Valores aspectuais e modais máis xerais noutras construcións frecuentes: *acostumar (a)*, *non facer máis que + infinitivo* (valor reiterativo); *cumprir + infinitivo (necesidade)*; *permitir + infinitivo* (permiso); *obligar a + infinitivo* (mandato).

-Modo **subxuntivo**. Presente, usos frecuentes: en oracións simples imperativas, desiderativas, dubitativas (*Quizais veñan*); en oracións subordinadas: futuro, necesidade, desexo, consello, dúbida, posibilidade (*Dubido que volvas; É posible que / Pode que non volva*)...

-**Outros usos e valores habituais** dos tempos verbais: pluscuamperfecto en expresión de desexos (*Quen me dera ir de viaxe*), futuro na expresión da dúbida (*Non terás un cigarro?*). Presente de subxuntivo: posibilidade (*Poida que chegue tarde*); mandato (*Dígalle que entre!; Que pase!*).

-Infinitivo, infinitivo variable. Participio regular e irregular. Xerundio. Usos frecuentes destas formas verbais (en perífrases...).

8. Uso do imperativo afirmativo e negativo

-O Imperativo: Imperativos lexicalizados frecuentes: *Veña, imos aló! Vamos! Diga? Mira, rapaz...* Oración imperativa: tratamento cortés e non cortés. Imperativas con suxeito expreso, inicial ou posposto. Formas elípticas: *que + presente de subxuntivo* (*Que o faga ela! Que estean aquí ás sete!*).

-O imperativo negativo e co tratamento de cortesía.

9. O aspecto. Incoativo, durativo

Perífrases verbais de valor aspectual e expresións

10. O modo. Expresión de cortesía, desexo, recomendación, condición.

-Usos e valores do subxuntivo, locucións máis usuais

11. O discurso referido: estilo directo e estilo indirecto

-Estilo indirecto. Interrogativas directas e indirectas indirectas.

12. Réxime preposicional con verbos frecuentes

Construción de verbos con réxime preposicional: o “dequeísmo”

(insistir en, informar de, dispor de, recorrer a/recorrer contra, advertir+CD+de (que)/advertir+CI+que, requirir+CI+CD/requirir+CD+para)

Discrepar de, cualificar de, atentarse contra, buscar por, tirar con, coller de, sacar de...

Usos da preposición “en” para indicar acción en desenvolvemento prolongado (apañar nas patacas)

13. Adverbios. Usos e formas máis frecuentes

Adverbio e locucións adverbiais usuais.

- **Clases**. Lugar (*acolá, por tras, a carón, a rentes, alén, algures, ningures...*), Tempo. (*daquela, ás veces, de cando en vez, a miúdo, acotío, deseguida, decontado, logo, pasadomañá, para o outro día, axiña, polo de agora, ata o de agora, de alí a un pouco...*), Modo (*amodo, devagar, a correr, de balde, en balde, ao chou...*); Cantidade (*ben, dabondo, de máis, de menos, de todo...*). Presentadores (*velaquí, velaí*). Contraste de *sempre / decote* e *de logo / agora*. Inclusión (*ata, mesmo, incluso*) e exclusión (*apenas, case*). Adverbios de cantidade que modifican diferentes categorías: outro adverbio (*moi lonxe, máis tarde, moito menos*) e un adxectivo (*estaba todo enfadado, está moito mellor*). Uso das formas apocopadas: *moi, tan*. Adverbios en *-mente* usuais. Adverbios relativos e interrogativos (*onde, cando, como, canto*). Adverbios que indican afirmación, negación e dúbida máis usuais (*así mesmo, sen dúbida, ben, nin sequera, tampouco non, en absoluto, se cadra, ao mellor, quizais,*

talvez, poida que, seguramente, probabelmente...). Adverbios de rectificación usuais (*mellor dito, máis ben, ou mellor...*).

Gradación do adverbio co sufixo *-iño* (*deica loguiño, cerquiña...*) e con outro adverbio (*moi lonxe, moi ben*).

Usos Modificación do núcleo: SN (*costa arriba*), oración de relativo (*onte, cando chegamos*), SPrep. (*embaixo, na cociña*), SAdv. (*aquí preto, xusto agora*), CPred. (*Contou a historia alegremente*), CC.

Posición dos elementos do sintagma e fenómenos de concordancia. Casos especiais (*toda guapa*).

14. Conxuncións coordinantes e subordinantes máis usuais

- Coordinantes: copulativas (*e, nin*), disxuntivas (*ou*), distributivas (*ben...ben, xa...xa*), adversativas (*mais, pero, porén, non obstante, malia, aínda (que) senón*), explicativas (*ou sexa, é dicir, isto é*)

- Subordinantes: completivas (*que, se*), consecutivas (*conque, así que, de maneira que, de modo que, de xeito que, polo tanto...*), causais (*porque, xa que, co gallo de, por mor de, dado que, como...*), finais (*para (que), a fin de que...*), concesivas (*aínda que, a pesar de que, ben que, a pouco que...*), temporais (*cando, mentres, en canto, unha vez que...*), condicionais (*se, sempre que, salvo que, con que, bardante que, agás se, con tal (de) que*)

15. Posición e concordancia dos elementos oracionais

O suxeito e o predicado, a colocación do adxectivo, os incisos, outras insercións.

As concordancias

16. Oración simple: enunciativa, afirmativa, negativa, interrogativa, exclamativa, impersoal

-Oración **enunciativa** afirmativa e negativa. Resposta afirmativa co verbo ou adverbios presentes na pregunta. Elementos para enfatizar a afirmación (*É evidente que / Está claro que / Cómpre lembrar que...*).

-Oración **interrogativa**: total e parcial (con / sen preposición). Preguntas indirectas. Formas elípticas. Reforzos interrogativos: *Así que, A que, Que é o que...?* Disxuntivas con *ou, ou que, ou non* (*Quedas, ou?*). Interrogativas de confirmación, con elementos interrogativos en posición final, para pedir aprobación (*Fíxeno ben, non si? Estás de acordo, eh? Quédame ben, non queda?*).

-Oración **exclamativa**. Estruturas usuais con partículas exclamativas. Formas elípticas. Outras construcións: con intensificadores (*É tan boa!, A vida dá tantas voltas!*).

-Oración **desiderativa**. Marcadores modais + presente de subxuntivo. Estruturas fixas. Marcadores modais + antepretérito de indicativo: *quen* (*Quen o soubera; Quen me dera...*)

-Oración **dubitativa**. Marcadores de dúbida + indicativo / subxuntivo; expresións de dúbida. Construcións con perífrases verbais. Uso do futuro e pospretérito na expresión da dúbida (*Estará doente; venderíano*). Estruturas fixas: *Pode ser (que + oración)*.

-Oracións **impersoais**: *se* + 3ª persoa; 3ª persoa de plural. 2ª persoa de singular; indefinido *un* (*Gústanme os domingos porque podes durmir toda a mañá; Cando un quere produtos de calidade...*)

17. Oración composta. Coordinación

-Coordinación copulativa. Valores especiais.

-Coordinación disxuntiva.

-Coordinación adversativa

18. Oración composta. Subordinación: de relativo, temporais, lugar, modo, causais, finais, condicionais

-Subordinación adverbial: temporais, locativas, modais, finais, comparativas, concesivas, condicionais, causais, consecutivas

-Subordinación nominal en función de: suxeito, OD, OI, atributo, C Prep, CC, C Pred

-Subordinación adxectiva explicativa e especificativa

19. Correlación temporal nas oracións

Co verbo da oración principal en indicativo, presente ou futuro. Co verbo de oración principal en pasado (antepretérito, copretérito e postpretérito)

A expresión do desexo e da irrealidade en relación co tempo

20. Uso de conectores propios do nivel

Véxanse a epígrafes 13 e 14.

Conectores textuais para introducir un tema novo, marcar orde, distinguir, facer fincapé, resumir, rematar...

21. Gramática textual.

-Procedementos de organización estrutural de textos orais e escritos

-A colleita de ideas, a organización das ideas, os parágrafos: características, tipos. As secuencias lóxicas, a escollo das palabras. Coherencia. Unidade temática. Cohesión. Adecuación e eficacia comunicativas.

4.6. Competencias e contidos léxicos

Os contidos léxicos deberanse adaptar á realidade sociocultural do país e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás actividades de lingua. Estes contidos fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, comprender e usar o léxico que lle permita desenvolverse nos temas que se relacionan.

Actividades artísticas: música e danza, arquitectura, pintura e escultura, literatura, fotografía, artesanía, cine e teatro, novas manifestacións artísticas...

Actividades económicas e comerciais: comercio, entidades e empresas, industria...

Alimentación: dieta, nutrición e gastronomía...

Ciencia e tecnoloxía: avances científicos e tecnolóxicos, tecnoloxías da información e da comunicación...

Clima, condicións atmosféricas e ambiente: paisaxe urbana e rural, meteoroloxía, natureza, ecoloxía e problemas ambientais...

Educación: o sistema educativo, innovacións, problemas e conflitos...

Identificación persoal: títulos e tratamentos, biografía, valores persoais, afeccións...

Información e medios de comunicación: prensa escrita, televisión e radio, Internet...

Política e sociedade: institucións, formas de goberno, conflitos e movementos sociais, modas e tendencias sociais...

Relacións humanas e sociais: tipos e formas de relacións sociais, celebracións e actos familiares, sociais e relixiosos...

Saúde e coidados físicos: movementos, sensacións e percepcións físicas, servizos de saúde, adiccións e drogas, medicina tradicional e alternativa, estética...

Tempo libre e actualidade: actividades de lecer e culturais, acontecementos do momento...

Traballo e profesión: tarefas que se desenvolven no traballo, desemprego e procura de traballo, condicións laborais, seguridade e riscos laborais...

Viaxes e transportes: planificación das vacacións, experiencias persoais, problemas e incidencias...

Vivenda, fogar e contorna: tipos de vivenda, compra e alugueiro, mudanza e instalación, equipamento e decoración...

4.7. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos

Fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, seleccionar e producir os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común (aínda que sexa perceptible o acento estranxeiro), así como os elementos gráficos e as convencións ortográficas. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás actividades de lingua.

-Os fonemas que presentan maior dificultade (vogais tónicas abertas e fechadas, o n velar, a fonética do xe).

-A entoación para acadar as funcións comunicativas traballadas e a súa adecuación segundo a intención comunicativa.

-A correspondencia entre unidades melódicas e a puntuación.

-A entoación dos distintos tipos de oración de textos orais e escritos.

-O recoñecemento e uso das formas ortográficas (B/V, S/X, H/Ø, Z/C...)

-O uso especial de maiúsculas e minúsculas.

-As siglas e abreviaturas de uso frecuente.

5. A AVALIACIÓN

5.1. Criterios de avaliación para a comprensión de textos orais

Comprende exposicións públicas de certa complexidade referidas a temas dos que se ten algún coñecemento previo ou relacionado coa experiencia académica ou a actividade profesional, aínda que ás veces lle resulte difícil acadar un bo nivel de comprensión se o discurso non está ben organizado e carece de fío condutor.

Comprende textos bastante extensos transmitidos por diferentes medios: noticias, programas de debate, películas de trama sinxela, representacións teatrais. Procurarase que haxa unhas boas condicións acústicas, que o discurso estea ben organizado e que a estrutura do discurso sexa clara.

Comprende o que se di en conversacións e transaccións en lingua estándar a velocidade normal, nas que pode haber cambios de tema e interrupcións, con interaccións ben organizadas, seguindo as argumentacións e interpretando todos os detalles.

Comprende textos producidos en diferentes situacións de comunicación que conteñen informacións precisas, por exemplo, unha axenda de traballo, avisos concretos feitos nun lugar público no que as condicións acústicas non son moi boas...

5.2. Criterios de avaliación para a produción e coprodución de textos orais

Interactúa -inicia, mantén e remata- de forma cooperativa en conversas sobre temas de interese persoal ou relacionados coa súa especialidade, valéndose dun repertorio lingüístico sinxelo pero eficaz, nas que expón as súas opinións e as argumenta, se se fala en lingua estándar e a unha velocidade media.

Desenvólvese en transaccións da vida cotiá -aloxamento, restaurantes ou actividades económicas- expresando agrado ou desagrado ou explicando o motivo dun problema, se ten a cooperación da persoa interlocutora.

Expresa e intercambia puntos de vista de forma breve, sinxela e eficaz en conversas formais e reunións de traballo, pedindo información se a precisa e ofrecendo breves razoamentos e explicacións nunha lingua estándar e en rexistro formal, utilizando estruturas e léxico sinxelos, pero adecuados á situación de comunicación.

Realiza en lingua estándar narracións, descripcións sobre diversos temas do ámbito persoal, académico e profesional.

Fai presentacións breves -sempre que poida preparalas previamente- sobre temas coñecidos ou do seu interese, en lingua estándar, claras e ben estruturadas, respondendo a preguntas aclaratorias ou complementarias, aínda que poida precisar repeticións ou aclaracións.

Realiza intercambios de información sobre asuntos cotiáns de interese persoal ou profesional, utilizando fórmulas simples.

É capaz de reelaborar información procedente de distintas fontes, de sintetizala e de comunicala de maneira oral.

Presenta unha pronunciación e entoación claras e naturais, aínda que o acento estranxeiro sexa perceptible.

Exprésase con claridade suficiente e un ritmo bastante uniforme, sen manifestar ostensiblemente que teña que limitar o que quere dicir. Dispón de suficientes recursos lingüísticos para facer descripcións claras, expresar os seus puntos de vista e desenvolver argumentos, para iso utiliza algunhas estruturas complexas, sen que se lle note moito que está buscando as palabras que precisa.

5.3. Criterios de avaliación de comprensión de textos escritos

Comprende información esencial e detalles relevantes en cartas, correos electrónicos e outras informacións de interacción escrita na que aparezan queixas, reclamacións, peticións, citacións ..., que versen sobre temas da vida social, persoal e da propia especialidade.

Segue as fases detalladas en instrucións ou en textos legais habituais e é quen de comprender normativas ou regulamentos, aínda que presenten vocabulario técnico e específico.

Distingue entre feitos, opinións, argumentos, sucesos ..., e interpreta o que lle identifica con precisión os argumentos dos distintos puntos de vista, os matices de sentido e as posturas concretas.

Identifica a intención do texto (solicitar, reclamar, citar...) e comprende vocabulario, expresións e estruturas que comuniquen ofrecementos, prazos, acordos, xustificacións ... É quen de reaccionar á vista da información esencial e os detalles relevantes do texto de que se trate.

5.4. Criterios de avaliación para a produción e coprodución de textos escritos

Escribe correspondencia persoal sinxela e breve na que se solicite información, se expresen sentimentos, reaccións, desexos e aspiracións e se expliquen problemas utilizando un repertorio léxico e un rexistro axeitados á situación de comunicación.

Resume ou reformula información de diversas fontes e parafrasea pasaxes breves coa intención de transmitir de maneira simple a información orixinal da fonte.

Escribe textos narrativos e descritivos coherentes e ben estruturados en lingua estándar, relatando feitos sinxelos relativos a experiencias da vida cotiá, do ámbito académico ou do seu campo profesional.

Toma notas e redacta informes breves e sinxelos en formato convencional, transmitindo información sobre feitos comúns de asuntos de actualidade ou de temas da súa especialidade desenvolvendo argumentos tanto a favor como en contra.

Escribe pequenas recensións -imitando modelos- sobre películas, libros e manifestacións artísticas e culturais utilizando vocabulario específico do nivel.

Utiliza con razoable corrección, aínda que poida manifestar influencia doutra/s lingua/s, os padróns ortotipográficos de uso común e máis específico (p. ex., parénteses, guións, abreviaturas, asteriscos, cursiva) e aplica con flexibilidade as convencións formais máis habituais de redacción de textos, tanto en soporte papel como dixital.

É capaz de reelaborar información procedente de distintas fontes, de sintetizala e de comunicala de maneira escrita.

5.5. Criterios de avaliación para a mediación

Transmite de maneira oral e con suficiencia tanto a información como, se é o caso, o ton e as intencións dos e das falantes ou autores/as -sempre que se fale sobre temas coñecidos- de maneira organizada e en lingua estándar.

Reelabora documentos claros, en lingua estándar, de temas coñecidos procedentes dos medios de comunicación (orais e escritos) e sabe superar as diferenzas con respecto ás linguas e culturas propias e os estereotipos.

Repite ou reformula a información de maneira máis sinxela para facérllela máis comprensible ás persoas receptoras.

Organiza adecuadamente a información que pretende ou debe transmitir e detállaa de xeito satisfactorio para poder comunicala novamente con claridade e eficacia.

6. Mínimos esixíbeis

Comprender o sentido xeral e as ideas principais, aínda que poida presentar algunha confusión esporádica, dun discurso extenso ben organizado e relativamente complexo, sobre temas coñecidos ou técnicos da súa especialidade, de carácter concreto ou abstracto, en lingua estándar e transmitido a velocidade normal mediante calquera canle.

Producir e coproducir descrições de temas concretos e abstractos en diferentes rexistros da lingua estándar, malia que evidencie algunha dificultade non sistemática para construír o seu discurso, e participar en conversas e debates que traten temas cotiáns e nos que se requira certa fluidez e espontaneidade, confirmando a súa comprensión, defendendo os seus puntos de vista e facilitando a participación, cunha pronuncia e unha entoación claras, aínda que sexa evidente o acento estranxeiro, cometa erros e se poida corrixir.

Comprender o sentido xeral, as ideas principais e a maior parte dos detalles máis relevantes de textos extensos e de certa complexidade, tanto abstractos como concretos, sobre temas xerais diversos do ámbito persoal e profesional, redactados en lingua estándar e que conteñan expresións idiomáticas de uso común, un amplo vocabulario e unha ampla gama de estruturas sintácticas identificando con rapidez o contido e a importancia da información aínda que teña dificultades en períodos complexos ou nas partes máis difíciles, que poderá reler.

Producir e coproducir textos de certa extensión, ben organizados e con certo detalle, aínda que de complexidade limitada, sobre unha ampla serie de temas concretos e abstractos da vida cotiá ou relacionados coa súa especialidade, mesmo sintetizando información e argumentos procedentes de varias fontes. Utilizar unha suficiente gama de recursos lingüísticos adecuándoos, en xeral, á situación comunicativa (rexistro, estilo), de maneira que os textos mostren unidade e coherencia interna, aínda que sexan esquemáticos e simples.

Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, oralmente ou por escrito, en situacións tanto habituais como máis específicas ou de certa complexidade nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, aínda que presente algunha vacilación.